

1920. AUGUSZTUS 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LIX. ÉVF.

KÖZLÖNYE

15—16. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

* Előfizetési díj egy évre 80 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjal, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok az esedékes alap. kamat, illetőleg 20 K évi tagsági díj, valamint az 1920. évre alapító és rendes tagokra nézve egyaránt kivett 40 K pótdíj fejében kapiák. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, ezenfelül 10 K-t fizetnek.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

« A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék. »

(Telefon : 37—22.)

Gazdaságpolitikai ingadozások.

Irta: *Bund Károly.*

Azok a súlyos megrázkódtatások, amelyek szerencsétlen hazánkat a legutóbbi két évben érték, természetesen gazdaságpolitikai téren is igen erős kilengéseket okoztak. Az általános felfordulás közben különösen a földbirtok felosztása, majd később szocializálása volt a jelszó, amelylyel a tömeg kegyeit hajszolták azok, akiknek nem tudjuk, gonoszságát vagy tudatlanságát csodáljuk-e jobban.

Ugy a szélsőséges földosztás, mint annak teljes ellentéte, a földbirtok kommunizálása tipikus forradalmi jelenség volt, amelynek maradandóságában senkisémmé bizott, legkevésbé talán hirdetőik. Amidőn azután a kommün dicstelen véget ért, annak a reménynek adhattuk át magunkat, hogy egy év koncentráltan gyászos és szomorú tapasztalatai után a forradalmi psyche kitombolta magát, s ismét a higgadt megfontoltsággal párosuló alapos és elfogulatlan tudás lesz az, amely az ország sorsát gazdaságpolitikai tekintetben irányítani fogja. Amíg *Rubinek* Gyula állott a földmivelésügyi

kormány élén, nem is csatlakoztunk ezen reményünkben, s nem is tarthattunk attól, hogy oly törvényjavaslattal lépjen a törvényhozás elé, amely erdőgazdasági tekintetben aggályos lett volna.

Utóbbi időben azonban, sajnós, néhány oly hír szivárgott ki, amely bár nem enged egészen tisztán látni, mégis arra vall, hogy a megfontoltság szilárd irányvonalát mellőző törekvések igyekeznek érvényesülni éppen az erdőgazdasági birtokpolitika terén. Mint Buza Barna idején, most ismét hallottunk az erdőknek igénybeviteléről a községek részére, a bizonyos területháron, még pedig igen alacsony területháron felüli erdőbirtok felosztásáról és a legeltetésre vonatkozó mértéknélküli igényekről.

Egyelőre ugyan sikerült ezen törekvéseknek gátat vetni, de számolnunk kell megújulásukkal.

Ámde más téren is azt tapasztaljuk, hogy egyes kormánytervek egyáltalában nem számolnak a gazdasági következményekkel. Azt olvassuk a napilapokban, hogy a pénzügyminiszter a vagyonátruházási ügyekről törvényjavaslatot nyújtott be, mely szerint unokatestvérnél távolabbi rokon öröklése esetén az illeték 80%-ig emelkedik!

Mit jelent ez ingatlan birtoknál? Azt, hogy oly birtokokat, melyek ezer éve voltak egy család birtokában, mozgóvá tesszünk, mert hiszen annyi készpénze az örökösnek nincs, hogy ily horribilis, a magántulajdon fogalmával meg nem férő illetéket megfizethessen!

S mily erdőpusztító hatással lesz ez a rendelkezés! Ha az örökös meg akarja tartani az erdőt, mélyen bele kell vágni a fakészletbe, hogy csak az államot kielégítse.

A fiskálisérdekek egyoldalú védelméből fakadó, szürke elméleten felépült ily törvényjavaslatok a való élet igényeivel nem számolnak. Nem is fognak hozzájárulni ahhoz, hogy ez a mélyen sujtott ország újraépüljön, hanem folytatják annak pusztulását.

Jöjjön tehát el végre-valahára ismét a bölcs mérséklet, a céltudatos kormányzati képesség időszaka s szünjék meg az ideoda kapkodó, jelszavak és ötletek után induló gazdaságpolitikai ingadozás!

